अनुगामिनोऽनुचराआर्ततराअभूवन्निति शेषः॥१९॥ व्यचेष्टेतां व्यलुठेतां॥ विश्रांताविति पाठे विशेषेणश्रांतावित्यर्थः॥२०॥ प्रकृतिमान् सत्वप्रकृतिः वैद्यःसर्वज्ञःसर्वज्ञभिषजौवैद्यौ॥२१॥ दृत्तस्य कृतदाहस्य सावशेषास्थिनिचये अस्थिसंचयनाख्यकर्मणआशौचांतराकृतस्याप्यवशेषोभूशुद्धिभस्मोद्धारलक्षणस्तेनसहितःसावशेषस्तस्मिन्कर्तव्येसतिइत्यर्थः॥एतेनत्रयोदशेहन्यस्थिसंचयनंस्मृतिविरुद्धमित्यपास्तं॥२२॥त्रीणिद्वंद्वानि॥ बुभुक्षापिपासे शोकमोहौ॥ जरामृती जन्ममरणे सुखदुःखेलाभालाभौवेति तीर्थः॥ अस्तिजायतेवर्धतेपक्षीयतेविपरिणमतेविनश्यतीत्येवंरूपाणीतिकतकः॥ भूतेषु प्राणिषु एवंभवितुमतिशोकाक्रांततयाभवितुं॥२३॥ सर्वभूतभवाभवौ उत्पत्तिविनाशौ

तयोर्विलपितंश्रुत्वाव्यसनंचाप्यवेक्ष्यतत्॥भृशमार्ततराभूयःसर्वएवानुगामिनः॥१९॥ततोविषण्णौश्रांतौचशत्रुघ्नभरतावुभौ॥ धरायांस्मव्यचेष्टेतांभग्नशृंगाविवर्षभौ॥२०॥ततःप्रकृतिमान्वैद्यःपितुरेषांपुरोहितः॥ वसिष्ठोभरतंवाक्यमुत्थाप्यतमुवाचह॥२१॥ त्रयोदशोयंदिवसःपितुर्वृत्तस्यतेविभो॥ सावशेषास्थिनिचयेकिमिहत्वंविलंबसे॥२२॥ त्रीणिद्वंद्वानिभूतेषुप्रवृत्तान्यविशेषतः॥ तेषुचापरिहार्येषुनैवंभवितुमर्हसि॥२३॥ सुमंत्रश्चापिशत्रुघ्नमुत्थाप्याभिप्रसाद्यच॥ श्रावयामासतत्त्वज्ञःसर्वभूतभवाभवं॥२४॥ उत्थितौतौनरव्याघ्रौप्रकाशेतेयशस्विनौ॥ वर्षातपपरिम्लानौपृथगिंद्रध्वजाविव॥२५॥ अश्रूणिपरिमृद्नंतौरक्ताक्षौदीनभाषिणौ॥ अमात्यास्त्वरयंतिस्मतनयौचापराःक्रियाः॥२६॥ इत्यार्षेश्रीरामायणेवा० अ० सप्तसप्ततितमःसर्गः॥७७॥ ॥७॥ ॥७॥

अथयात्रांसमीहंतंशत्रुघ्नोलक्ष्मणानुजः॥ भरतंशोकसंतप्तमिदंवचनमब्रवीत्॥१॥ गतिर्यःसर्वभूतानांदुःखेकिंपुनरात्मनः॥ सरामःसत्त्वसंपन्नःस्त्रियाप्रव्राजितोवनं॥२॥

॥२४॥२५॥ परिमृद्नंतौ मार्जयंतौ॥ तनयौ राजपुत्रौ अपराःक्रियाः भस्मोद्धारादिक्रियाउद्दिश्येतिशेषः॥२६॥इतिरामाभि० वा० अ० सप्तसप्ततितमःसर्गः॥७७॥ ॥७॥ ॥७॥ यात्रां रामसमीपयात्रां समीहंतं समीहमानं विचारयंतमित्यर्थः॥१॥ दुःखे दुःखजनकसंकटेप्राप्ते यःसर्वभूतानांगतिः स्मरणमात्रेणसर्वदुःखनाशकः आत्मनःस्वस्य आवयोश्चगतिरितिकिंवक्तव्यं॥ अनेनातिसंकटेभगवत्स्मरणमेवदुःखनाशेसमर्थं नान्यदितिसूचितं॥ सरामस्त्रियाप्रव्राजितः सचगतइत्येतदनुचितं तेनकृतं सामर्थ्येसतीतिशेषः॥२॥